

**Léif Schülerinnen a Schüler, léif Laureaten,
Léif Professorinnen a Professerer,
Léif Elteren,
Dir Dammen an Hären,**

et ass mir eng grouss Freed an Éier, Iech alleguer haut op der Remise des diplômes vun der Promotioun 2019 dierfen ze begréissen, eng Promotioun – souvill kann ech schonns am Virus soen –, déi, wéi d'Traditioun vum Kolléisch et wëll, ganz super geschafft huet.

Ganz besonnesch wëll ech begréissen

d'Madamm Corinne Cahen, Ministesch vun der Famill, der Integratioun an der Groussregioun. Ee grouse Merci, Madamm Minister, datt Dir eis Schülerinnen a Schüler op hirem groussen Dag mat Ärer Präsenz beéiert;

d'Madamm Viviane Rhein, Conseillère am Educatiounsministère a Verriederin vum Educatiounsminister;

di Hären Deputéiert Frank Colabianchi a Gilles Roth, di allen zwee och Grond ze feieren hunn, well hir Kanner bei de Laureaten dobäi sinn;

eis Éierendirektere vum Kolléisch, di Hären Émile Haag a Jos Salenty;

eisen Éierendirecteur adjoint Paul Schiltz;

eis Professeurs honoraires a Professorinnen a Professere vun de Premièren;

d'Verrieder vum Comité vun den Elteren a vun den Anciens de l'Athénée.

Léif Schülerinnen a Schüler,

den Ausdrock *tempus fugit* oder d'Feststellung, datt Zäit relativ ass, huet sech erëm bestäegt: Et ass nach net allze laang hir, dat ech iech am September d'lescht Joer Motivatioun an Ausdauer fir dat lescht Schouljoer gewënscht hunn, jo, iech gesot hunn, dir sollt op d'Zänn bäissen a just no vir kucken, äert Zil verfollegen, dat doran besteet, den Examen ze packen. Et sinn eréischt e puer Wochen hir, datt ech iech virum Exame vill Erfolleg gewënscht hunn, jo, iech gesot hunn, nach eng Kéier an de Bulli ënnerzetauchen, déif Loft ze huelen, fir dann endlech kënnen ze entspanen. Mir hunn eis Rendezvous hei op der Diplomiwverreechung ginn, an ech si frou, di meeschte vun iech haut hei

erëmze gesinn, an zwar op *Ärem* Dag: et ass *ären* Dag, *är* Zeremonie, di dir iech wierklech dank ärer exzellenter Aarbecht verdéngt hutt.

Otemt op – you made it – et ass eriwwer.

D'Zäit charakteriséiert sech duerch eng Verschränkung vun de verschidde Zäitebenen, esou datt d'Géigewaart näischt anescht ass ewéi ee Point d'intersection vun der Vergaangenheet an der Zukunft. Wat mir an der Vergaangenheet erlieft hunn, huet eis gepräagt, huet soumat een direkten Afloss op eis Géigewaart; an eis Projete fir d'Zukunft bestëmmen, wat mir an der Géigewaart maachen. Dofir wëll ech di dräi Zäitebene kuerz uschwätzen a kommentéieren, an zwar a Bezuch op iech, léif Schülerinnen a Schüler:

Ech fänken un mat der Géigewaart. Haut, *elo* ass de Moment, fir sech ze freeën, fir sech auszerouen, fir sech ze ameséieren – jo, och dat däerf een –, fir stolz an zefridden ze sinn, an zwar *op* sech a *mat* sech; Satisfaktioun ze hunn iwwert eng gutt Aarbecht, di ee geleescht huet. Wann ech d'Resultater kucken, da besteet Grund zur Freude, well d'Resultater loossen sech méi ewéi kucken: am Kolléisch hu mir 93% direkt Reussitten, woubäi mir 28 Mentions „excellent“, 33 Mentions „très bien“, 79 Mentions „bien“ a 26 Mentions „assez bien“ hunn. Di bescht Schülerin huet eng Moyenne vun 58, an ech nennen de Numm – och mam Risiko, géint d'Protection des données ze verstoussen, mee mir si jo ënnert eis: eis beschte Schülerin ass d'Catherine NING vun der 1B, an ech denken, d'Catherine huet *elo* schonns een Applaus verdéngt, well et net nëmmen di bescht Schülerin am Kolléisch, mee och am ganze Land ass. Der Villfältegkeet an dem humanistesche Geescht vum Kolléisch entsprécht och, datt mir op alle Sektione Schülerinnen a Schüler mat ganz exzeptionelle Resultater hunn, an de Sciences humaines an an de Sciences naturelles, an de Sproochen an an de Sciences économiques et sociales, an der Konscht an an der Musek, an, last but not least, an eisem Bac international, an deem d'Schülerinnen an d'Schüler och ganz fantastesch Leeschtunge bruecht hunn. D'Géigewaart ass also äusserst positiv. Dir, léif Schülerinnen a Schüler, sidd di jonk Fra oder de jonke Mann vum Dag!

Éi ech an d'Zukunft kucken, wëll ech, *elo*, wou dir kuerz virum Abflug sidd an déi Schoul, di während enger laanger Zäit ären Alldag gepräagt huet, verlosse wäert, no hanne kucken. Ech hoffen, datt de Kolléisch iech positiv gepräagt huet, datt dir – och wann et bei deem engen oder aneren des hauts et des bas gouf (wat ganz normal ass) – eng schéin Zäit hat an datt d'Communauté scolaire vum Kolléisch iech konnt ee Bagage mat op de Wee ginn, vun deem dir an ären nächste Etappe vum Liewe kënt profitéieren. Ech hoffen, datt dir eng Bildung genoss hutt, op déi dir an äre weidere Studien zeréckgräife kënt, datt dir geléiert hutt, kritesch ze denken, Wëssen ëmzesetzen, am Team ze schaffen an är Efforten ze mobiliséieren, wann et néideg ass.

Genau esou wichtig ass et awer och, datt dir Geleeënheet hat, iech selwer ze realiséieren, äre Wee ze fannen, iech besser kennen ze léieren, Freed net nëmmen un de Studien, mee och um Liewen ze fannen. Ech hoffen, datt dir Geleeënheet hat, aner Mënsche kennen a schätzen ze léieren, jo, Frënn ze fannen, well och wann Wëssen an Diplomer wichtig sinn, esou sinn di tèschemënschlech Bezéiungen, ee schéint Privatliewen, genau esou wichtig, fir am Liewe weiderzekommen. Ech wënschen iech a mir, datt dir op esou eng Vergaangenheet am Kolléisch kënnt zeréckkucken an an ärer Zäit hei an der Schoul ee Fundament fonnt hutt, op dat dir äert weidert Liewe kënnt opbauen.

Är Zäit als Schülerinnen a Schüler ass elo eriwwer, mee Eriwwer gëtt et eigentlech net, well Eriwwer heescht näischt anescht wéi den Ufank vun eppes Neiem, een neie Point de départ. De Sartre gesäit den eenzele Mënsch als Projet: Bis zum Enn muss deen Eenzele sech ëmmer erëm erfannen, muss Ziler a Projeten hunn, a fir déi kënnen ëmzesetzen, muss hien handelen an aktiv sinn. Dofir roden ech iech: Fir datt är Wënsch an Dreem, fir datt är Ziler, déi dir iech gesat hutt, realiséiert ginn, waart net! Waarden an Hoffen eleng, datt eppes geschitt, huet nach ni zu engem konkrete Resultat gefouert. Duerfir handelt, sidd aktiv, maacht eppes aus ärem Liewen. A wann der Ziler erreecht hutt, freet iech driwwer – ewéi haut – a setzt iech nei Ziler, fir am Liewe weiderzekommen. Elo ass de Moment, wou di meeschten an d’Ausland op eng Universitéit ginn, fir de leschte Wee virum Beruffsliewen ze goen. An och do, lauschtert op di „zwei Seelen in eurer Brust“, di rational an di emotional. Ech bleiwen dobäi, datt Studéieren a Léieren net alles ausmëcht, mee datt een och liewe muss. Huet iech Zäit fir ze léieren, a wann dir dat gutt maacht, huet iech Zäit fir iech, fir aner Länner a Kulturen, aner Mënsche kennen ze léieren. Et wäert iech selwer méi räich maachen an iech de Wee an d’Beruffswelt an an d’Liewen an der Gesellschaft méi einfach maachen. Sicht äre Beruff mat Verstand a Gefill, well ee Beruff üübt een nëmmen da gutt aus, wann een e corps et âme mëcht, wann ee Freed dorun huet, seng Talenter a säi Wëssen asetze kann. A sidd iech bewusst, d’Zäit vergeet séier, dofir profitéiert vun all Moment vun ärem jonke Liewen, vun all deene Méiglechkeeten, all deenen Dieren, di iech opstinn, a gräift zou. Et ass *jetzt oder nie*.

Bei dëser Remise des diplômes, wëll ech awer och di aner Partenaires scolaires würdegen, di zu der Communauté scolaire gehéieren an zu der Reussite vun eise Schülerinnen a Schüler bäigedroen hunn. Dofir ee grouse Merci un eis Professorinnen a Professeren, di sech am Alldag mat grousser Kompetenz a mat grousssem Engagement fir di jonk Leit asetzen. Si hunn ee schwierige Beruff, well si d’Resultat vun hiren Efforten net direkt no geleschter Aarbecht, mee normalerweis eréischt méi spéit, zäitverschoben, gesinn. Wann et dann awer esou wäit ass, an haut ass esou een Dag, gesäit een och, datt et een vun deene schéinste Beruffer ass. Merci un iech all, léif Kolleginnen a Kollegen, mir all wëssen är Aarbecht ze schätzen!

Weiderhi wëll ech den Elteren ee grouse Merci soen, well och si sinn ee wichtege Pilier vun enger reussierter Erzéiung a Bildung. Mir all appreciieren all di Efforten an den Engagement, dee geleescht muss ginn, fir datt Kanner sech zum Gudden entwéckelen an enges Daags bei enger Diplomiwwerreechung ewéi haut dobäi si kënnen. Léif Elteren, och iech soen ech villmools Merci a wënschen iech fir di nächst Etapp, di aus Plënneren, amtleche Gäng am Ausland, awer och aus dem Verzicht op äert Kand am Alldag bestoe wäert, nëmmen dat Besch.

Ech schlësse meng Ried, an deem ech de Scheinwerfer nach eng Kéier op di wichtegst Leit hei am Sall riichten, nämlech op eis jonk Laureaten. Léif Schülerinnen a Schüler, ech felicitieren iech ganz häerzlech fir är Reussite. Ech si verdammt stolz op iech a wënschen iech fir är Zukunft weiderhi vill Erfolleg, Satisfaktioun, Freed um Liewen an un de Matmënschen, datt är Dreem an Erfëllung ginn an datt dir weiderhin ëmmer nach Dreem wäert hunn.

Bref, ech wënschen iech e schéint Liewen.

Claude HEISER
Direkter vum Athénée